

> La FAVT proposa la salvaguarda dels DDHH com a base de la 'nova normalitat'

Reconstrucció i replantejaments per al Pacte de Ciutat

Dolores Lledó
Presidenta FAVT

La pandèmia pel coronavirus ha fet que aquest 2020 quedi frenat de sobte, detenint i alentint dramàticament la nostra activitat habitual diària.

Hem viscut una situació de greu estancament a tots els nivells: social, sanitari, econòmic, laboral... Dels temps de dificultat s'han d'extreure conclusions per al futur, per fer previsió i canvis, fins i tot estructurals, davant més que possibles situacions similars en el futur.

Terrassa i els seus polítics no poden deixar enrere ningú, aquesta crisi és l'oportunitat de fer un pas endavant com a ciutat puntera en molts aspectes i tornar a ser de les primeres a prendre canvis estructurals, liderar el canvi que els temps ens demanen i ser referents a Catalunya. Recordem el nostre lloc i importància com a tercera ciutat catalana en nombre d'habitants. Una ciutat dita de drets, de persones i feminista, que ha de donar el cop a la taula que demanda la nostra ciutadania. Les baralles partidistes a qualsevol escala política només fan que dividir i decebre la ciutadania, necessitada de respostes i solucions per al seu dia a dia i futur, reals i allunyades d'altres interessos que, a dia d'avui, han quedat desfasades.

Demaneu realisme i sentit comú davant el panorama de recessió. La solució és treballar plegats i amb força sense exclusions. Des de la federació demaneu polítiques d'escut social, noves polítiques i nous pressupostos, perquè l'antiga

normalitat difícilment tornarà a ser la mateixa, ni amb les mateixes prioritats. El present és complicat i difícil, amb augment d'atur, problemes a les residències, treball en recessió, afectacions a la salut... Siguem conscients de la realitat que ha vingut per quedar-se i canviar-ho tot. Ara, veient les necessitats que venen, com hem dit, diferents de les previstes abans de març, demanem consens de ciutat i que es revisin els pressupostos dels anys vinents, per ajustar-los i encaminar-los vers als temes socials.

La FAVT té al seu ADN la defensa dels drets, en època de pandèmia hem donat suport al consistori, col·laborant amb responsabilitat, aquesta és la nostra línia d'actuació, sigui el consistori del color i espectre polític que sigui. I si hem après de la forma més dura i cruel alguna cosa és a defensar i potenciar el sector públic: sanitat, residències, educació... De nou hem de tenir unitat d'acció, més enllà de la diversitat d'idees i polítiques.

Cal fer una diagnosi de ciutat a tots els nivells, el d'abans de març ja no serveix. Ni les polítiques, tot ha quedat desfasat i en molts casos relegat a un segon pla. Reclamem aquesta unitat i treball en comú, des del consistori amb tots els estaments socials, treball en comú real amb la participació d'associacions veïnals, Casal de la Dona, Sindicatura Municipal, sector hostaler, comerç, empresaris i pimes, xarxes d'economia social, sindicats...

S'hauran de revisar els futurs models de molts sectors, com el comerç de proximitat, el transport



col·lectiu o el servei d'atenció a les persones i les cures. És moment de fets, no de paraules, no deixem que el vent s'emporti les bones intencions, és moment d'ajustar les dents i fer un pacte de ciutat inclusiu i real, participatiu de veritat, no paper mullar i excloure de qui realment ha de parlar i aportar idees, la ciutadania de Terrassa, la mateixa que posa i treu als polítics al consistori cada quatre anys.

Demaneu l'estricta compliment de tot allò que s'aprova en els plens municipals, la política ha d'estar omplerta de credibilitat i compliment, no ens quedem en el primer esglaó quan queden molts per arribar a dalt.

Reforcem i recolzem el treball del món associatiu, vital sens dubte com s'està comprovant, dotem-lo de recursos i no de traves burocrà-

tiques, valoreu com cal el treball dels diferents moviments socials terrassencs com la PDSPT (plataforma en defensa de la sanitat pública), la comissió de residències públiques, la comunitat educativa o l'EDDHST (Espai per la defensa dels drets humans i socials); recordem que Terrassa va ser una de les ciutats signants de la Carta europea de salvaguarda dels drets humans a la ciutat.

El treball de totes i tots en aquesta crisi ha sigut vital i ho continuarà sent, més encara i mereixem aquest reconeixement per part dels nostres governants sí o sí. Totes i tots els que representem a la Federació, continuarem donant la veu pels drets de la nostra ciutadania, reunint-nos amb qui calgui perquè la veu del veïnatge es faci sentir.

Acabo donant les gràcies i el meu

reconeixement a tots aquells col·lectius que s'han posat a disposició del bé comú des del primer minut d'aquesta crisi, sens dubte em deixo a molts, però vagi el nom d'alguns d'ells com a mostra: Mascaretes Solidàries, Associació de Veïns de Montserrat i Associació de veïns de Can boada; per descomptat als sectors sanitaris i l'ampli ventall de treballadores i treballadors relacionats (assistència domiciliària, hospitals, residències...) a totes les persones que fan fet del seu treball diari al llarg d'aquests mesos de pandèmia un punt de suport comú. I sobretot, el nostre més profund condol per a totes les famílies que tristament han perdut algun membre, mantindrem el seu record ben profund i continuarem lluitant per millorar la nostra ciutat i les nostres vides.

AV i Punt Lila Sant Pere, autorganització contra la pobresa i la fam

Pep Valenzuela

ATerrassa, com en el conjunt del país, aquestes setmanes les entitats que treballen en l'assistència i suport a la gent en situació de pobresa han hagut d'arromangar-se encara més les mànigues per atendre l'increment de persones amb necessitats immediates. A més, han sorgit iniciatives espontànies i autorganitzades a barris, com el de Sant Pere, per part de grups feministes i associacions veïnals entre altres, per contribuir en aquest esforç solidari, «però no només per aconseguir aliments, necessaris immediatament, sinó també mirant les raons i organitzant-nos contra les causes», alerta la Mireia del Punt Lila contra les violències masclistes i de l'AV de Sant Pere.

Mirant les dades de l'increment de la pobresa es fa difícil trobar l'adjectiu just, que no banalitzin ni desdibuixin el problema, en general, i la novetat d'aquestes setmanes. Hom redescobreix, perquè s'obliga aviat (segurament com a mecanisme inconscient de supervivència), que la situació pot empitjorar, i que sempre plou sobre mullat.

A la societat dels milions que no s'acaben pel futbol i altres espectacles, al país del «ens en sortirem», molta gent passava gana i vivia en la misèria, abans del covid-19, i ara més. La crisi del capital del 2008 va



■ Equip del Punt Lila i l'AV Sant Pere recollint aliments al Mercat del Triomf.

fer estralls, i les polítiques decidides i aplicades després van institucionalitzar la precarietat com a forma de vida per a les majories.

El nivell de vulnerabilitat es verifica molt clarament en les xifres: Abans de la crisi sanitària, a Catalunya hi havia 1,5 milions de persones en situació d'exclusió, i 1 milió en la precarietat laboral, segons dades de Càritas. El nombre de llars i persones ateses ara als serveis de primera resposta d'aquesta mateixa entitat s'ha duplicat, més de la meitat són persones que no hi havien anat mai. Una de cada 4 famílies ateses no té cap ingrés, i el volum d'ajudes econòmiques per a alimentació que ofereix la ciutadania s'han triplicat.

Activistes de diversos col·lectius

feministes, entorn de l'autogestió Punt Lila i l'associació veïnal del barri de Sant Pere, fa més de tres setmanes que recullen suport econòmic i aliments per a famílies en situació de necessitat que no poden entrar en els circuits establerts d'assistència. Entorn de 10 voluntàries recullen, cada dimarts al matí, de 10:30 a 12:30, i divendres a la tarda, solidaritat de persones del barri, a la porta del mercat del Triomf. Atenen també al telèfon del Punt Lila: 640 65 88 63.

La Mireia, membre també de la junta de l'AV de Sant Pere, explica que a partir del lligam que tenien van trobar-se de seguida amb la problemàtica de moltes famílies i es van plantejar la recollida d'aliments. «Persones que per molts

motius no anaven a altres llocs on ofereixen aliments», declara, «perquè no és fàcil, has d'estar a llistes, hi ha gent que no és «oficial», que no té papers o no està al cadastre municipal, i no pot anar a buscar l'ajut. Hi ha també qui li fa cosa, perquè hi ha gent que mai ho havia fet i ara es veu en aquesta situació, i vam veure que cal fer quelcom, i estem a la porta del mercat», emfasitza.

La gent pot portar menjar o fer donacions econòmiques, «no volíem fer un gran magatzem d'aliments sinó establir una relació més personalitzada», informa la militant veïnal, «no és igual una família petita que un grup de cinc joves, ara tenim ja sis famílies, les coneixem, els fem un primer lliurament i veiem les seves necessitats». Amb les donacions monetàries completen la bossa amb aliments frescos i altres necessitats, «tota la tasca és estrictament confidencial», assegura la Mireia.

Amb aquesta informació, la membre de l'AV del barri ja apunta diferències amb l'activitat de les grans entitats dels anomenats bancs d'aliments. «Vam decidir fer-ho nosaltres mateixes, perquè el que fan les entitats grans està molt bé però no abasten tothom. Hi ha gent que sense papers o domicili reconegut que es queda mot tirada, ningú no l'ajuda. I nosaltres anem més per aquest cantó, fem una entrega setmanal de menjar

des de fa tres setmanes, una vegada a la setmana, cada dimecres, molt personalitzat, cada noia es cuida d'una família, truca i demana què fa falta, si hi ha nens petits, llet de lactància, molt personalitzat».

La Judith, de l'equip format també per militants feministes d'altres grups de la ciutat, subratlla que l'activitat que fan no es limita a la recollida d'aliments. «Volem fer visible la situació que està passant aquesta gent, algunes persones migrants, sense papers ni documentació i que no els empadronen i, per això, se'ls complica més la vida a l'hora d'anar a serveis socials, on ja tenen llistes molt llargues». També n'hi ha gent jove que viu sola.

«Nosaltres hem començat davant l'emergència i la necessitat immediata», afegeix la Mireia mentre fa la parada el divendres davant la porta principal del mercat del Triomf, «però crec que cal pensar a llarg termini, perquè ens començarà a venir encara més gent, i això posa en evidència els problemes que ja coneixem del sistema en general».

«La situació ja hi era», intervé la Judith, «ara amb la covid-19 ha sortit molta cosa, però aquestes persones la situació ja la patien, ara s'ha complicat, perquè ja eren persones vulnerables, moltes porten molt temps així, no és ara per un ERTO o comiat, molts no tenen documentació, no estan empadronats i no pots entrar en la cadena de serveis».